

Montrealas Jauniešis

Nr.5

1970.gada 28. janvārī

4.gada gājums

SKOLAS ŽURNĀLA NOZĪME

Esmu izlasījusi vairākus Montrealas latviešu skolas skolēnu agrākajos gados izdotos žurnālus. Man patika vairākas dzejas, rakstiņi. Tomēr, likās, ka mūsu skolēni var dot vēl vairāk - kuplākā skaitā piedaloties žurnāla veidošanā.

Kāda nozīme ir izdot latviešu skolā šādu žurnāliņu? Ne jau tādēļ, lai tas kļūtu "pasaules slavens" - kā mēdz sacīt.

Latviešu skolas žurnālam ir vairākas nozīmes. Vispirms - tas parāda, ka jaunieši rada kaut ko patstāvīgu, paši. Otrkārt - tā ir izdevība izsacīt savas domas latviešu valodā. Zināmā mērā it kā valodas zināšanu pārbaude. Ir liela starpība latviski runāt parasto "mājas" valodu un - izsacīt domas, jūtas, uzskatus rakstiski.

Treškārt - neviens nevar pasacīt, cik latviešu jauniešu vidū ir, varbūt, ar rakstnieku vai žurnālistu talanta iedīgļiem, kuriem jāaug, jāattīstās.

Latviešu skolas žurnāls dod iespēju šīs spējas attīstīt. Tiesa, jauniešiem, ķeroties pie rakstīšanas, liksies, ka viņam nav pietiekami liels vārdu krājums, lai brīvi izteiktos.

Tādēļ - svarīgi ir, ka žurnāla redakcija pieaicinātu un ieinteresētu arī jaunāko klasu audzēkņus. Tie pakāpeniski augs līdz ar žurnālu, iesūtot mazus sacerējumus, dažos teikumos uzrakstītus. Nav nekāds ļaunums, ja vecāki palīdzējuši šādus rakstīšanos gramatiski. Svarīgi ir, ka doma un teikums paša skolēna uzrakstīts, izdomāts. Vecākajās klasēs sevišķi ieteicams būtu ķerties pie dzejas, kurā ir ļoti padevīgs izteiksmes veids.

Jaunajiem rakstītājiem nevajadzētu kautrēties par savu jūtu un uzskatu pareizību vai nepareizību. Dzejā var izsacīt daudz!

Cerams, ka žurnāla vadība būs neatlaidīga ierosinātāja ne tikai šim izdevumam, bet arī nākotnes.

Novēlu čaklu strādāšanu un daudz lapaspušu skolas žurnālam!

Irma Grebзде

ZIEMASSVĒTKU VAKARĀ

Svētvakarā visa gimene gāja uz baznīcu. Mācītājs runāja, un mēs visi dziedājām svētku dziesmas. Kad dievkalpojums beidzās, mēs gājām mājās. Visa gimene ēdām lielo zosi. Pēc vakariņām mēs saņemām Ziemassvētku dāvanas, par kurām biju priecīga.

Ingrīda Kalacis, 4.kl.

ZVĒRU DĀRZĀ

Lielākais zvēru dārzs Montrealas tuvumā ir Granbijas pilsētā. Dārzā ir dažādi dzīvnieki. Man vislabāk patika lāči. Lielie ledus lāči spēlējās kā kucēni. Mazie melnie lācīši izskatījās kā rotaļlietas. Ūdris savā dīķī spēlējās ar savu asti, un brīžiem izlikās, ka dīķī ir divi ūdri. Jaunie "mūži" (alņi) ar garām tievām kājām un melniem spīdīgiem kažokiem staigāja pa pļavu kā lieli kungi. Zvēri no tropiskām zemēm uzvedās kā klauni. Un ceļa beigās miermīlīgie bifeļi vicināja ar savām astēm ardievas ciemiņiem.

Inta Hūns, 4. klasē.

MŪSU EGLĪTE

Sestdien pēc latviešu skolas mēs aizbraucām un nopirkām eglīti, ielikām to mašīnā un atvedām mājās. Tētis eglīti ielika turētājā kājā. Andris un es uzlikām krāsaines lampiņas, bumbuliņus un tad sudrabiņus. Beidzot pašā galā mēs uzlikām zvaigzni! Tā eglīte spoža un mirdzoša stāvēja svētkos mūsu istabā.

Kristīne Ortmanis, 4.kl.

BRAUCIENS UZ LAURENČU KALNIEM

Ziemas svētkos mēs bijām izbraukumā uz Laurenču kalniem. Tur mēs redzējām daudz skaistu skatu. Mēs ciemojāmies pie mūsu draugiem viņu vasaras mājā. Gaŗam viņu mājai tek mazs strautiņš. Tas mazais strautiņš bija gandrīz aizsalis, un ūdeni varēja redzēt tikai divās mazās vietiņās. Es, mans tētis, mans brālis un mūsu draugs iztaisījām mazu ālingīti, lai varētu pasmelt ūdeni. Pēc tam mēs paņēmām mūsu toboganu un gājām pa kalnu ceļu, kas bija viss pārklāts ar sniegu. Mēs vairākas reizes nobraucām no kalna un tad gājām pastaigāties pa meža celiņiem. Kad mēs atgriezāmies atpakaļ draugu mājā, mēs piesēdāmies pie galda un ēdām ceptu zosi ar kāpostiem. Pēc pusdienām mēs sēdējām pie kāmīna, runājāmies un priecājāmies par svētku eglīti un skaisto skatu ārpusē. Laiks aizskāja ātri un drīz bija jābrauc uz mājām. Tas bija ļoti skaists izbrauciens.

Pēteris Golde, 4.kl.

T I N C I S

Kad mēs braucām no Vinipegas uz Montrealu dzīvot, viens no lidmašīnas pasažieriem bija balts kaķis. Tas bija mūsu Tincis. Tincim vajadzēja braukt bagaŗes nodelījumā lielā koka kastē. Kad lidmašīna atlidoja Montrealā, dabūjām Tinci un pasaucām taksīti. Lielo koka kasti atstājām lidlaukā. Ietinām Tinci segā. Visi iekāpām taksītī un braucām uz hoteli.

Hotelī Tincim nepatika. Par daudz cilvēku! Apkalpotāji skrien iekšā un ārā. Kalpones arī. Ko lai Tincis dara? Jāslēpjas skapī! Iznāca tā, ka visas hotela dienas Tincis pavadīja skapī! Kad dabūjām mēbeles, mēs iekārtojāmies mūsu jaunajā mājā. Tincim no sākuma nepatika. "Mūveri" - mantu pārvadātāji strādnieki - par daudz trokšņoja. Bet kad tie aizgāja, Tincis apoda jauno māju. Pats izgudroja, ka šīs mājas būs labas.

Līdz šai dienai Tincis ir šeit apmierināts.

Ilze Stauvers

M ī k l a .

Četri taisa gultu, divi rāda guni, viens pats apgulstās. (suns).

- 3 -
DROŠSIRDĪGĀ DACE
Atstāstījums

Dace bija ļoti bailīga meitene. Viņa bijās no tārpiem, vardēm, pērkona, suņiem un kaimiņu zēniem Paula un Mārtiņa.

Reiz Dace izgājusi laukā, redz ka kaimiņu zēni nokēruši zvirbulīti un piesējuši saitē. Zvirbulītis bija nomocījies un elpoja vaļēju knābīti.

Dace sajuta žēlumu un lielas dusmas. Viņa piegāja pie zēniem, nopēma zvirbulīti un kārtīgi zēnus sabāra. Zēni taisnojās, ka ļaunu neesot gribējuši, bet tikai paspēlēties ar putnu.

Dace, mājās steidzoties, satika lielu pinkainu suni. Viņa sapēma dūšu un devās sunim tieši virsū. Suns pārstāja riet un aizmuka.

Mājās Dace ielika zvirbuli kastītē, paņēma lāpstu un izsteidzās sakņu dērzē tārpus rakt. Tiklīdz viņa sataisījās durt lāpstu zemē, pēkšņi no burkānu lakstiem izlēca milzīga varde. Dace bija pārbijusies, bet atcerējās izsalkušo zvirbuli un aizdzina vardi prom. Uzreiz nez no kurienes saskrēja mākoņi, nozibēja zibens, nodunēja pērkons. Dace gribēja bēgt uz māju, bet atkal atcerējās izsalkušo zvirbulīti. Viņa sarāvās kamoliņā, bet tomēr lāpstu nenometa.

Dace nebija iedomājusies paņemt no mājām kādu trauciņu vai kastīti, kur ielikt tārpus. Negribēdama iet atpakaļ uz mājām, viņa miedza acis, sagrauba tārpus rokā un uznesa mājās.

Pagāja viena diena, un zvirbulis uzlēca no kastītes uz palodzes un aizlidoja.

Bet Dace kopš tā laika nebaidās ne no tārpiem, ne vardēm, ne pērkona, ne suņiem, ne no palaidnīgajiem zēniem Paula un Mārtiņa.

Anna Miglons, 7. kl.

KVEBEKAS KARNEVĀLS

Kvebekas karnevāls ir pazīstams daudzās valstīs. Kvebekas karnevāls notiek janvāra beigās un februāra sākumā Kvebekas pilsētā, kas ar savām mājām un likumainām, kalnainām ielām atgādina dažas Eiropas pilsētas. 1967. gadā es pirmo reizi uzzināju par šo karnevālu Expo laika telefona paviljonā.

Kad mēs aizbraucām uz Kvebeku, mēs gulējām pazīstamajā Šatō Frontenaka viesnīcā, kur notika daudzas no karnevāla nodarbības. Galvenā ballē, ko atklāja tanī vakarā, piedalījās princese Grace no Monako, ko man izdevās redzēt televīzijā. Jāpiezīmē, ka katru gadu šī ievērojamā notikumā piedalās atkal citas slavenas personas. Tā kā mēs braucām ar vilcienu, tad, izkāpjot gala stacijā, mūs līdz ar citiem braucējiem sagaidīja ar mūziku, speciāli šim gadījumam sagatavoti spēlētāji.

Pirmais iespaids bija liels, jo Frontenaka viesnīcā dziedāja kāds koris. Šajā lielajā cilvēku pulī man pagāja garām cilvēki, kam bija senie Kanadas franču kostīmi visdažādākās krāsās un senās parūkās. Turpat arī parādījās uz mazu brīdi vairākas reizes Kvebekas karnevāla maskots - Bonhomme, kas mūsu valodā nozīmē labais cilvēks. Viņš izskatās pēc sniega vīra ar sarkanu cepuri galvā. Ap kaklu viņam ir šalle. Šo maskotu var redzēt daudzās vietās, gan uz skaistās ledus pils, gan nakts parādē, kas man ir palikusī neaizmirstamā atmiņā, gan ar 40 minūšu garo parādi, gan ar ziemas aukstumu, ko izjutu tur stāvēt un gaidot.

Apskatīju ledus figūras visādos veidos gatavotas. Nebraucu ar vilcienu, bet gāju kājām, lai pie katras varētu pakavēties.

Man ļoti patika sunīšu sacīkstes, kas gāja divas stundas. Šīs sacīkstes notiek divās dienās. Tur piedalās visādi suņi no dažādām vietām. Suņi ir apmācīti, un labākie skrējēji iegūst lielas naudas balvas.

Nevaru aizmirst lielo prieku, ko man sagādāja braukšana no ledus kalna ar ragaviņām. Ragaviņa jāvelk uz kalna 10 minūtes, bet tās noskrien lejā 40 sekundēs.

Redzētais karnevāls paliks man neaizmirstamā atmiņā.

Edgars Bērzonis 7.kl.

MEŽS RUDENĪ

Kad nāk rudens, laiks kļūst aukstāks.

Gaiss bildās degošu lapu smaržām, - tiek dedzinātas kritušas lapas. Arī mežos ir visādas smaržas no kokiem un krūmiem. Saules staros koki rāda savu lapu spilgto krāsu.

Koki gērbjas sarkanās, oranžās, dzeltenās un brūnās krāsās. Kādreiz miglainos rītos spilgtās krāsas nav, un viss ir kluss visapkārt. Uz puķēm ir mazas rāsas pilītes, un lielie koki tikai redzami kā kailas formas. Līdz ko saule atkal atspīd, visas rudenis krāsas nāk atpakaļ. Vējainās dienās lapas lido no kokiem un pamazām apklāj zemi. Vējā koki lokās un zari šnāc. Rudens lielie lieti ar savu smagumu noliec koku zarus. Drīz lietus pārvēršas sniegā pārslās, un tās apsedz mežus un visu pasauli ar balto sniega villaini.

Mārtiņš Ozoliņš, 7.kl.

LIELIE UN MAZIE.

Pasaulē ir cilvēki, kaķi, suņi, koki un citas lietas. Nevienam nav vienāds lielums - ir gan mazi, gan lieli. Šis raksts stāsta par lieliem un maziem. Lielākais pasaules cilvēks bija astoņas pēdas un vienpadsmit collas garš. Mazākais bija tikai septiņpadsmit collas garumā. Vissmagākais cilvēks bija 1069 mārciņas, bet bija reiz cilvēks, kurš nekad nebija smagāks kā septiņpadsmit mārciņas. Viņam bija septiņpadsmit gadu.

Visātrākais dzīvnieks ir "cheetah", kas skrien septiņdesmit km stundā pa zemi. Putni lido 249 km stundā. Vislēnākais dzīvnieks ir gliemezis, kas vien km noiet trīs nedēļās.

Ir simtām lietu, ko es varētu aprakstīt, bet es domāju, ka arī no šī raksta jūs redziet, cik lielas un mazas lietas var būt.

Jānis Steprāns 7.kl.

LATVIEŠU IZSTĀDE "MAN and HIS WORLD" LAIKĀ.

Latviešiem arī bija sava izstāde "Man and His World" izstādē augustā. Tā notika Ethnic Mosaic paviljonā. Tur redzēju latviešu sudraba rotas lietas, skaisti izstrādātus audumus, vāzes, koka svečturus, koki, kura tika apbrīnota no visiem angļiem. Nevienai tautai nav tāda mūzikas instrumenta kā latviešu kokle.

Izstāde bija ļoti skaista, un es labprāt gribētu visas skaistās lietas nopirkt. Sarkan-bālt-sarkanais karogs bija uz sienas.

Latviešu jaunieši dejoja tautas dejas un koris dziedāja vairākas latviešu dziesmas.

Divi latviešu solisti dziedāja latviešu dziesmas, bet nevarēju labi sadzirdēt lidmašīnu dēļ.

Turpat bija izstādīti citu tautu izstrādājumi. Bet latviešu izstrādājumi izcēlās ar savu vienkāršību un gaumi.

Anna Miglons, 7. kl.

SAKĀ VĀRDI

Labs draugs reta manta pasaulē.

Neskati vīru no cepures.

Labāk zīle rokā, nekā mednis kokā.

B A L T G A L V Ī T E

Kad Ziemas svētki tuvojas, rūķi ļoti čakli strādā. Šodien viņi iztaisīja četras lelles un septiņus lāciņus. Taisot piekto lelli viņiem pietrūka melno matu, tādēļ viņi uzlika tai baltus matus. Naktī rūķi lika mantas maisos un iedeva Ziemassvētku vecītim. Viņam patika visas rūķu taisītās mantas, bet vislabāk patika lelles ar baltajiem matiem. Viņš šo lelli nosauca par Baltgalvīti.

Drīz vien rūķi novietoja maisus kamanās, un Ziemassvētku vecītis sāka izdalīt mantas bērniem. Viņš iedeva Baltgalvīti mazajai Annai, kura bija ļoti labi uzvedusies visu gadu. Rītā, kad Anna uzcēlās, viņa atrada divas lelles zem eglītes. Viņai labāk patika lelle, kurai bija melni mati. Nākošā dienā viņa ielika Baltgalvīti kopā ar citām dāvanām mantu kastē. Baltgalvītei kastē ļoti nepatika, un viņa bija bēdīga. "Kāpēc es nepatiku Annai?" viņa prasīja citām mantām. Neviena nezināja.

Pēc dažām nedēļām Anna atnāca pie kastes un izņēma Baltgalvīti. Anna sāka spēlēties ar viņu. Baltgalvīte bija priecīga, ka nu varēja gulēt blakus Annai gultinā.

Silvija Porietis, 7.kl.

Z I E M A .

Ziema ir laiks priekiem. Bērniem ir liels prieks spēlēties sniegā, braukt ar kamanām un slidot. Tie, kam ir vairāk naudas, iet slēpot. Kad uzsnieg pirmais sniegs, bērni ir ļoti priecīgi, bet vēlāk prieks aiziet līdz ar nokūšušo sniegu. Ārā paliek slapjš un netīrs sniegs. Citiem bērniem nepatīk ziema, jo ir pār daudz auksts. Citiem patīk tāpēc, ka Ziemassvētki ir ziemā un tad dabū dāvanas.

Ziemas laikā vienmēr notiek dažādi sarīkojumi.

Ruta Vītiņš, 1.gimn.kl.

Tumša pasaule -
Viss ir melns,
Auksts un ciets
Kā ogle.

Kādreiz, ne bieži,
Gaisma parādās -
Ne liela,
Ne spoža.

Vai nevajadzētu
šo gaismu
Vairot
Un spožāku degt?

Tumsu
Kliedēt gaišāku?
Vairāk gaismas
Nest?

Vai mums
Ir uzdots šis darbs -
Tumsu gaismot,
Gaismu vairot?

Vita Plūme, 2.gimn.kl.

1. Ī K L A S

- 1) Maza, maza mucīņa, divējāds alutiņš. (ola)
- 2) Izžūst dīķītis, sakrīt laipīņas. (seno laiku bļoda ar koka karotēm).
- 3) Zaļa cūciņa, sarkani sivēniņi. (pupas pāksts).
- 4) Garš, garš tēvs, jo gara māte, apaļš dēliņš, plakana meita. (apinis).

KOKĻU SVĒTKI

Pagājušā gadā kokļu svētki notika Toronto. Piedalījās arī Montrealas kokļu ansamblis. Bijām ļoti sajūsminātas par iespēju piedalīties kopējos svētkos, bet jutāmies vēl nedrošas par mūsu dziedāšanu un spēlēšanu. Šī bija mūsu pirmā uzstāšanās!

Toronto mūsu pirmā tikšanās ar pārējiem koklētājiem bija kokļu kopmēģinājumā - latviešu namā. Satiekoties ar citiem koklētājiem, nejutāmies tik nedrošas redzot, ka arī pārējie šaubījās par savu programmu izpildīšanu.

Dažas stundas pēc atbraukšanas jau jāuzstājas ar saviem priekšnesumiem un kopējā kokļu spēlē. Kas par uztraukumu! Kur tik skatījāmies, cilvēki steidzās, viens otru mēklēja. Tā kā bija iespēja vispirms spēlēt ar visām grupām kopā, tad mūsu priekšnesumu laikā vairs nebijām tik nervozas. Tikai pēc koncerta vieglāk uzlabojām un bijām priecīgas dzirdēt dažu labu cildinošu vārdu.

Nākošā rītā bija iespēja apskatīties dažādas kokles un uzstādīt jautājumus par kokli. Redzējām pat elektrisko kokli! Pēcpusdienā noskatījāmies Bruno Skultes baletu "Koklētājs un Velns". Tas bija brīnišķīgs! Sevišķi skaisti kostīmi un muzika ar skaņu efektiem.

Pārbraucām mājās apmierinātas ar mūsu panākumiem pirmajos kokļu svētkos.

Renāte Dindzāns, 1.gimn.kl.

GAISA KADETI.

Es iestājos "air" kadetos, kad man bija 13 gadu. Man ļoti interesē lidošana, un mans dzīves mērķis ir - būt lidotājam. Air kadetu senāksmes ir katru pirmdienas vakaru. Katru vakaru mums māca divus priekšmetus: vienā stundā pirmo palīdzību un otrā navigāciju. Pagājušā gadā mums mācīja, kā apieties ar ieročiem un par lidmašīnu motoriem.

Katru vasaru mēs braucam uz vasaras nometnēm, kas atrodas Albertas provincē un Kvebekā. Es savu vasaru pavadīju Bogotville, Kvebekā. Bogotville ir lidotāju bāze, kuru uzcēla pēc II.pasaules kara, lai apsargātu alumīnija pilsētu "Arvida", kura ir pasaules lielākais alumīnija izvešanas centrs. Arvida atrodas Saguenau upes krastā, Kvebekā. Iedzīvotāju skaits ir 14,500. No šiem 13,000 ir nodarbināti alumīnija rūpniecībā.

Nometnē mēs soļojām, nodarbojamies ar sportu un vispārī bijām ļoti nodarbināti. Patīkamākā nodarbība bija šaušana un lidošana. Lidojām ar motoru lidmašīnām un planieriem. Planieris, ar kuru es lidoju, noturējās gaisā 11 minūtes, jo nebija izdevīgs vējš. Pie izdevīga vēja planieris var noturēties stundām gaisā. Patika arī mācīties šaut mērķi. Šāvām ar īstu kaujas municiju; mērķis - kokā izgriezts cilvēka atveids.

Pēc divām nedēļām, priecīgi un saulē nodeguši, atgriezāmies pilsētā.

Pabeidzis vidusskolu, kadets var iestāties militārā skolā vai universitātē. Valdība sedz mācību izdevumus un piešķir, 100 nedēļā dzīves iztikai. Beidzot 4-gadu studijas, jāatgriežas strādāt Air Force'ā. Arī ja kāds plāno palikt par dzetu pilotu, ir lētāki izmācīties par lidotāju, ejot šo ceļu.

Dzintars Miglons, 2.gimn.kl.

ZIEMASSVĒTKI

Bērniem un vecākiem daudzās zemēs Ziemassvētki ir visskaistākais laiks gadā. Viņi atceras, ka Jēzus dzimis, satiekas ar radiem vai draugiem. Bērniem Ziemassvētki ir laiks kad Ziemsvētku vecītis atnes daudzas dāvanas un nav jāiet skolā.

Kad Ziemassvētku vakars beidzot atnāk, bērni nevar sagaidīt, kad varēs atvērt dāvanas. Ir skaisti redzēt, kā bērnu acis spīd, kad viņi atrod lēles jeb mašīnas, ko vecītis atvedis. Man ļoti patīk svētvakars, kad māja smaržo pēc svaigiem spēka pīrāgiem,

zoss cepeša un skābiem kāpostiem. Liekas, ka Ziemassvētku vakarā viss garšo labāk. Skaisti ir svētvakarā aiziet uz baznīcu. Tur eglītes laistās elektriskās svecītes, skan Ziemassvētku dziesmas un viss izliekas daudz svinīgāk kā parasti.

Inese Godiņš, 2.gimn.kl.

GARMATAINO KUSTĪBA

Ja kāds šodien ierauga jaunam cilvēkam garus matus, tad tūlīt jautā, vai tas ir "Hippie". Starp tiem garmatainiem, ko mēs parasti redzam, īsto "hippiju" nemaz tik daudz nav, jo īstie dzīvojot lielās komūnās. Pārējie tik izgērbjas un taisās hippijiem līdz. Cilvēki dzird, ka ir kāda sācelšanās, mesti Molotova kokteiļi, bumbas tiek izlietotas un cilvēki ievainoti. Visi domā tūlīt, ka šeit hippiji iejaukti. Hippiji sludina mieru un neatzīst naudas vajadzību. Tiedzīvo lielās komūnās un audzē saknes un kviešus, lai maizi ceptu. Viņi nedzīvo mājās bet teltīs ar savām ģimenēm un mazgājas ezerā vai upēs. Pārējie tikai šo vārdu pieņēmuši, jo viņiem patīk gaļi mati, un tie izgērbjas kā klauni. Man nekā nav pret gaļiem matiem, ja viņi ir labi kopti, bet daudzi šodienas jaunieši ir par daudz slinki, lai tos koptu. Pie hippijiem skaitās personas tikai no 16-21 gadam.

Personīgi es nedomāju, ka šie hippiji ir pie pilna prāta, jo tās zāles, ko viņi ieņem un pīpo, viņus pataisa dūlnus. Viņi saka, ka starp viņiem un vecākiem ir paaudžu plaša un ka laiki mainās. Laiki paši nemainās, bet cilvēki mainās. Šodienas jaunajiem nav respekta pret vecākiem, tie ir slinki un nedomā par nākotni. Es domāju, ka bērni tagad ir izlaisti par daudz. Senāk bija stingrāka vecāku kontrole. Šodien dēls varbūt atstās māju ar 18 gadiem un nemaz nesarakstīsies un nesatiksies vairs ar vecākiem. Un ja šie hippiji domā, ka viņi var ar zālēm, ko viņi lieto, izbēgt no mūsu pasaules problēmām un dzīvot labākā, lai tad viņi arī paliek tur, jo mums viņus tādus nevajaga šinī pasaulē.

Dzintars Miglons, 2.gimn.kl.

SVĒTKU LAIKS

Katru gadu Ziemassvētku laikā visi pārmainās - kļūst priecīgi un jauki, ja arī pārējos mēnešus viņi tādi nav bijuši. Mana māte strādā dziedādamākamēr cep piparkūkas, pīragus un tortes. Katru dienu pienāk apsveikumi un arī dažas dāvanas, kuras nedrīkst attaisīt līdz Ziemassvētku vakaram.

Visi veikali ir pilni cilvēkiem, kuri vēl nav paguvuši sapirkt Ziemassvētku dāvanas. Es mēģinu sapirkties dāvanas labu laiku pirms svētkiem, lai man nav jāmīcās pa tiem lielajiem cilvēku bariem. Bet kā parasts, es nekad nevaru visu sapirkt laikā.

Vajaga arī atļacināt laiku, lai nopuškotu eglīti, lai būtu, kur dāvanas salikt. Ziemassvētku vakarā. Es parasti palīdzu mātei iesaiņot mantas, jo viņai nav pārāk daudz laika, ko veltīt šim darbam.

Tik ātri paiet laiks, un Ziemassvētku vakars ir jau klāt. Tīters, skābi kāposti un kartupeļi ir uz galda un iesaiņotās dāvanas ir zem egles. Mēs visi esam nomierinājušies un nu var kārtīgi sagaidīt Ziemassvētku vakaru.

Bet arī pēc Ziemassvētkiem es vēl ilgi jūtos priecīga un laimīga. Bet drīz brīvdienas ir cauri un ir jāiet atpakaļ uz skolu.

Baiba Auders, 2.gimn.kl.

- 8 -
M I R K L I S

Es skrēju gar jūras krastu pa smiltīm; manus matus vējš plivināja kā aulojoša zirga krēpes. Nebija pareizi manas problēmas salīdzināt ar lielo jūru. Jūra ir bijusi pirms cilvēka un būs arī vēl pēc pēdējā cilvēka. Jūras putns cāpoja pa ūdeni, meklēja ēst. Es varēju sagaršot sāli uz manām lūpām un vējā, kas pūta man sejā. Viena pati es biju plašās jūras malā. Pieliecos, paņēmu manas sauļas pilnas ar putām un tās pametu gaisā. Es biju brīva, bet tikai vienu mirkli, jo viss tas bija tikai kā īss brīnums.

Zita Ozols, 2.gimn.kl.

SNIEGPUTENIS

Skatoties ārā pa logu redzu tumšo ielu, kas ir apgaismota tikai ar mazām Ziemas-svētku lampiņām, ko kaimiņi ir uzlikuši uz eglītēm. Jau ir bieža sniega kārts uz zemes. Tā apsedz visas puķes un augus, aizsargājot tos no aukstajiem ziemas vējiem. Dažas sniega pārslas jau sāk krist no neredzamiem mākoņiem. Viņas laižas pa auksto gaisu un liekas, ka viņas izmeklē, kur tās gribētu nolaisties un palikt. Piepeši sarodas tik daudz šo pārslu, kas griežas pa gaisu tā, ka es vairs nekā nevaru redzēt caur logu. Tikai baltu miglu - nekā cita. Bet pamazām putenis aprimst, un tikai dažas pārslas vēl krīt, steidzoties lai tiktu līdzī visām citām, kas jau guļ uz zemes. Viņas arī nolaižas un vairs neviena nēnāk.

Skatoties ārā pa logu, redzu tumšo ielu, kas ir apgaismota tikai ar mazām Ziemas-svētku lampiņām, ko kaimiņi ir uzlikuši uz eglītēm.

Kristīne Vikmanis, 2.gimn.kl.

VASARA LAUKU SĒTĀ

Galvenā nodarbošanās Latvijā bija un, laikam, arī tagad ir lauksaimniecība. Šinī kontinentā ļoti maza daļa latviešu pārtiek no lauksaimniecības. Par dzīvi laukos zināju ļoti maz. Pagājušajā vasarā desmit nedēļas dzīvoju un strādāju lauku mājās pie radien. Man bija jāpalīdz visos lauku darbos un jāuzrauga zirgi un teļi.

Latvijā lauku saimniecība audzēja visu nepieciešamo pārtikai. Šinī lauku sētā galvenokārt turēja rīkstotāju zirgus, teļus un nedaudz vistu. Tādēļ zemi apstrādāja tikai lopu barībai.

Darbi sadalās pa gada laikiem. Viens no lielākajiem vasaras darbiem bija siena plaušana, grābšana un sasiešana. Siens laika darbs ir diezgan smags, bet darba sviestam atmaksājas redzot pabeigto darbu. Pat nakts nogulēju smaržojošā sienā. Ne tik "smaržojošs" darbs bija mēsli rakšana un izvešana uz tīrumiem. Mēsli pēc tam tika ierakti zemē. Starp sienu un auzu plaušanas laiku tas bija lielākais darbs.

Brīvo laiku pavadīju pastaigādamies ar suniem: Kriksi un Ziči. Viņi bija ļoti mednieki: ķēra zaķus un kurmjus. Augusta vidū sākās auzu laiks. Vīspirms sagatavojām "kombaini" - mašīnu, kas nelietota no pagājušā gada. Latvijā auzu plaušana bija liels darbs, bet šeit ar apvienoto plaujamo-kuļamo mašīnu tas ir daudz vienkāršāks. Tūlīt dabujām tīrus graudus un viss, kas palika pāri, ir salmi.

Vislielākā starpība starp pilsētas un lauku dzīves veidu ir tā, ka laukos dara visu mierīgi un nesteidzoties.

Vincent Dindzāns, 3.gimn.kl.

ZIEMAS RĪTS LATVIJĀ
(Tēlojums)

Visu gaŗu vakaru sniegi snige, un arī vēl no rīta dažes pērsliņas līdinājēs uz zemi. Pasaule, kas vēl vakār bija brūna un netīra, bija pērmānījusi baltē spulgojošā sapnī. Es biju uzcēlies agrāk kā parasti un gatavojos iziet ārā uz mazu brītiņu.

Svaigs sniegs bija visās malās un spulgoja spožajā saulē. Visi koki, tik pliki vakar, tagad bija apgērbti baltos svārkos. Es lēni aizstaigāju uz klēti un stalliem redzēt kā lopiem klājās. Zirgi bija diezgan nemierīgi, bet citi lopi gulēja mierīgi savās vietās. Es iedevu lopiem viņu rīta ēdiena devu un sāku iet uz lauku pusi. Apmēram četrās collas sniega bija nokritis, bet ar visu šo sniegu strautiņš vēl nebija sasalis. Tīrumi bija tik spoži ar jauno sniega kārtu, ka pēc laicina es biju apžēlībis no sniega. Saule tagad spīdēja stiprāk, un es jutu, ka laiks iet mājās.

10. Tuvojoties mājām, es varēju sasmaržot brokastis ziemas aukstajā tīrajā gaisā. Kad es vērū durvis, Kriksis pieskrēja mani sveicināt. Aiztaisīju durvis ciet un iegāju mājas maigajā siltumā.

Vincentis Dindzāns, 3.gimn.kl.

BALTIE CERINI

Upīte lēni plūst zem veciem ozolu kokiem un pa pāri upei izstieptiem zariem. Vāverītes skrien tiem līku loču pāri. Debesis atver simtu zvaigžņu-ugunskura sprakstošas dzirksteles. Vasara - tā es viņu atceros savās vecajās mājās Vinipegā. Kaimiņu sētas bija garas un lielas, tā kā nekādu traucējumu nebija: varēja sauloties, spēlēties - darīt vienalga ko - visu vienā mierā. Katru rītu vecmāmiņa kopa dārzu. Visādas puķes pie mums auga: kringelītes, magonītes, begonijas. Bet no visa dārza man visvairāk palikuši atmiņā balto ceriņu krūmi - viņu ziedi iepriecināja visus ar savu skaistumu un smaržu.

Tagad, dzīvojot Montrealā, tikai šīs atmiņas palikušas. Māja pārdota, un lai kā es gribētu, tur vairs nevarēšu atgriezties dzīvot. Bet pat tagad, ziemā, domājot, man klūst silti un labi atceroties mīlu senāko dzīves vietu un baltos ceriņus dārzā.

Dace Štauvore, 3.gimn.kl.

PĒTERIS PIPARNIEKS

Piedziedājums:

Mazais Pēters Piparnieks

Tas bij kārtīgs skolinieks.

1. No sākuma līdz beigām
Krekliņš vienmēr biksēs tam;
Caur brillēm vienmēr skatās viņš,
Vai zeķēs nav kāds caurumiņš.
2. Vaidziņš tīrs kā apelsīns,
Matos tam ir vazelīns;
Nagi laistās tīrībā,
Zobu suka kabatā.
3. Kad jāiet ir uz klasītēm,
Dažs ir kā uz atspērēm.
Tik Pēters pirmā rindā svēts
Sēž un sēž kā pielīmēts.
4. Ap istabu viss spīdēt spīd-
Viņš paceļ katru papīrīt.
Reizēm gan viņš dusmās šņāc,
Kad gumij's papīr' noiet kāds.
5. Dežam padziedāt ir grūt' -
Mašīn's braukšan' nospiež krūt';
Tik Pēters, kā jau tenors īsts,
Dzied un dzied kā pušu plīst.
6. Sestdien mamma pakaļ brauc,
Skolas stundiņas izjauc.
Pēters viņai saka tā:
"labāk paliec mašīnā!"

7. Par Pēteri vēl daudz ko teikt,
Bet jābeidz ir, ja gribam beigt.
Kad satiecies ar Pēteri,
To tik prātā paturi.

Dace un Ilze Štauvere
un Vilis Baumanis , 3.gimn.kl.

T Ē R V E T E

Vasarā mēs braucām uz Tērveti. Man patīk Tērvetē. Vislabāk man patīk peldēties
upē un ķert čipmonkus. Es Tērvetē zinu vienu vietu, kur var salasīt ogas. Man patīk,
ka es varu tur satikt manus draugus.

Ernests Skuja, IV kl.

Nu ārā visi iesim,
Visi drusciņ paskriesim,
Un kad būsīm noguruši,
Nāksim mājā salīkuši.

Eriks Albrechtsons, 6.kl.

Man patīk slidot
Un hokeju spēlēt.
Man netiek sēdēt,
Sapņot un slinkot.

Pāteris Godiņš, 6.kl.

U z S k o l u

Mans draugs negrib iet uz skolu,
Viņš grib mazs mulķis palikt;
Un kad viņš nesēstas uz sola,
Skolotājs grib ar siksnu viņam salikt.

Ralfs Bērziņš, 6.kl.

S N I E G A V Ī R S

Mēs beidzām celt vienu sniega vīru,
Lielu, baltu un glītu tīru.
Acis tam akmeņi,
Mutei divi žagari,
Deguns ar burkānu,
Un cepure ar banānu.
Bet drīz siltās saules stari plūst,
Un lielais sniega vīrs kūst un kūst.

Daina Kalniņš, 6.kl.

M A R T A

Gandrīz visi zina, ka Marta ir meitenes vārds.

Mans vārds ir Marta, bet es esmu sunītis. Vienā jaukā dienā mani pārdeva cilvēkiem, kas dzīvoja farmā. Es biju ļoti nikna un neļāvu nevienam nākt klāt. Es biju nopirkta, lai es būtu mājas sargs, un sargāt māju tas bija mans uzdevums. Pēc kāda laiciņa es laidu manu kopēju nākt man klāt. Mazu laiciņu es dzīvoju garāžā, un tad man uzbūvēja jaunu māju. Es biju piesieta ar lielu, garu ķēdi. Man tas ļoti nepatika, bet ja es gribētu dzīvot tur, man droši vien vajadzēs būt piesietai.

Kādā dienā pagalmā ienāca slima lapsa. Nevienš nezināja, vai es lapsu biju aiztikusi un vai lapsa nav man iekodusi. Tomēr mani ielikā uz sešiem mēnešiem karantīnā. Tur bija ļoti grūta dzīve. Nevienš mani neveda staigāt, un es nevarēju saprast, kāpēc es tanī būdā biju ielikta. Pa to laiku, kad es biju karantīnā, man piedzima astoņi suniņi, bet visi nomira, tāpēc ka ārsts tā gribēja.

Es vēl dzīvoju tanī pašā farmā, un tagad man ir divi mazi suniņi. Viņi ir apaļi, pūkaini kucēniņi, un viņiem ļoti patīk spēlēties. Es labprāt ar viņiem spēlētos, bet man ir arī jāsargā māja.

Anita Porietis, 8.kl.

M ī k l a s

1. Sarkans zirdziņš, melnas kamanas, balts vīriņš sēd iekšā.
(kartupelis cepjas ugunskurā).
2. Maza, maza meitiņa augtin auga mazumā. (svece).
3. Par vien caurum iekšā, par trim ārā, un tad tik ir iekšā. (kreklis).

A P T A U J AI. Jautājums:

Ko tu domā par garajiem "maxi" mēteļiem?

- (a) ļoti labi un silti - I.kl.
- (b) trotuārus tīra - III gimn.kl.
- (c) labi, ja piestāv - jauna skolotāja
- (d) es viņus mīlu - tādai skolniecei, kam šis mētelis pieder.
- (e) maksā par daudz) I. gimn.kl.
grūti pastaigāt)

II. Jautājums

Kādas pārmaiņas tu gribētu mūsu skolā?

- (a) Garākus starpbrižus - I. gimn.kl.
- (b) rokdarbu stunda) II gimn.kl.
kafetērijas iestāde)
- (c) dancošana stundas laikā - I. gimn.kl.
- (d) īsākas stundas - IV. kl.
- (e) interesantākus kursus - VI. kl.
- (f) vairāk mājas darbus) III gimn.kl.
garākas stundas)
- (g) man patīk kā ir - IV kl.

III. Jautājums

Vai cilvēks ceļos aiz mēneša?

- (a) Jā- uz Marsu, jo tas taču ir tik tuvu - VI. kl.
- (b) Nevajaga tik daudz ceļot - nav veselīgi - VII kl.
- (c) Tikai līdz Marsam, jo viņi nav tik gudri, lai tiktu tālāk - I kl.
- (d) Vajadzēs ceļot, jo zemes iedzīvotāju eksplozija apdraud pasauli. - I gimn.kl.

IV Jautājums

Vai tu domā, ka Latvija kādreiz būs brīva?

- (a) Es nezinu.
Kāpēc?
Es tikai nezinu - II gimn.kl.
- (b) Jā, bet kad, nav skaidrs - jauna skolotāja
- (c) Jā un nē - visas 4.klases domas.

Ēredaktori: Dace Štauvers un Vincents Dindzāns
Izdevējs: Latviešu skla Montrealā
Vāks: Nikolajs Garais
Korektūra: Elza Rudzīte.
